

Pinus sylvestris
sosna pospolita

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

Nasza rodzima sosna powszechnie występująca w Polsce, w całej Europie Północnej i Środkowej. Podstawowy gatunek lasotwórczy. Drzewo o luźnym, szerokokostkowanym pokroju, w starszym wieku parasolowate. Samotne sosny mają rozłożyste, dosyć gęste korony. Rosnąc w zwarciu, w lesie lub w parku, tracą dolne gałęzie i wykształcają prosty pień o wysokiej koronie. Dorastają do 35 m wysokości. W niesprzyjających warunkach na torfach, wydmach, wysoko w górach i na północy rośliny znacznie niższe lub nawet krzewiaste. Igły po 2 w pęczku, zielone z sinym nalotem, sztywne, 4-7 cm długości, pozostają na drzewie 3-6 lat. Szyszki 3-7 cm długości, osadzone pojedynczo lub 2-3 obok siebie. Gatunek odporny i łatwo przystosowujący się do różnych gleb i siedlisk, ale dość wrażliwy na zanieczyszczenia przemysłowe. Mało wykorzystywany w terenach zieleni. Polecany do nasadzeń krajobrazowych i naturalistycznych.

autor: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

zasięg geograficzny

teren Europy Północnej i Środkowej, od Pirenejów aż po Syberię, południowa granica przebiega przez Karpaty.

pochodzenie

pierwsza publikacja: Karol Linneusz (1707-1778) 1753

grupa roślin

iglaste

grupa użytkowa

iglaste

forma

drzewo

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

drzewiasty rozłożysty

nieregularny

szerokokostkowy

docelowa wysokość

od 15 m do 20 m

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

igły zimozielone

owoce

szyszki, szyszkojagody

nasłonecznienie

stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże suche

podłoże umiarkowanie wilgotne

roślina tolerancyjna

ph podłoża

odczyn lekko kwaśny

rodzaj gleby

piaszczysta

przeciętna ogrodowa

próchniczna

roślina tolerancyjna

walory

roślina zimozielona

zastosowanie

zadrzewienia krajobrazowe

kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)

2

